

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Gál Sándor ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű felperes neve I.r. és II.rendű felperes neve II.r.** (mindketten I., II. r. felperesek címe) felpereseknek,- dr. Tóth Erika ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt a Baranya Megyei Bíróság előtt 11.P.21.541/2007. szám alatt folyamatban volt perben a 2008. június 4. napján meghozott 20. sorszámú ítélet ellen az alperes által 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés kapcsán a mai napon tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest arra, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. r. felperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa, a II. r. felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, míg a Magyar Állam javára az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága felhívására a megjelölt módon és időben 108.000 (egyszáznyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincsen helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a közlekedési balesetben utasként elhunyt felperesi házastárs, illetve apa halálára tekintettel, a kereseti kérelmekkel egyezően I. r. felperesnek további 2.800.000,- Ft, a II. r. alperesnek pedig 3.500.000,- Ft nem vagyoni kártérítést ítélt meg, annak a baleset időpontjától járó törvényes mértékű kamataival együtt. A bíróság a nem vagyoni kártérítés mértékének meghatározásakor figyelemmel volt a felperesi közeli hozzátartozónak a baleset bekövetkeztében való közreható magatartására, amelynek mértékét a vagyoni igények elbírálásakor az alperes állította 40%-kal szemben 20%-os mértékben határozta meg. Ebből

következően a felperesek igényelte további 89.802,- Ft összegű vagyoni kártérítésből 29.934,- Ft-ot látott megállapíthatónak, annak késedelmi kamataival együtt, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett az elsőfokú bíróság a felperes javára fizetendő perköltségről, továbbá ugyancsak az alperes által az állam javára fizetendő eljárási illetékről is.

Az ítélet ellen csak az alperes nyújtott be fellebbezést. A jogorvoslatában kérte a megyei bíróság által megítélt további nem vagyoni kártérítésnek az I. r. felperes esetében 2.000.000,- Ft-ra, míg a II. r. felperesnél 2.500.000,- Ft-ra történő leszállítását és a pernyertesség-pervesztesség ezen arányához igazodó leszállított összegű elsőfokú perköltség megállapítását. Az alperes támadta azt a megyei bírósági álláspontot, mely szerint a jelen ügyben a felperesek nem vagyoni kárigénye elbírálásánál a Ptk. 345.§ (2) bekezdése nem alkalmazható. Minden kártérítési ügyben csak egyféle jogalap létezik és nem lehet a kárigények egyik részét, a Ptk. 345.§ (1) bekezdése, míg egy másik részét a Ptk. 345.§ (2) bekezdése alapján elbírálni. A nem vagyoni kártérítés esetében is létezik ugyanis közrehatás, még hogyha annak mértékét %-os formában nem is lehet kifejezni. Ezt a közrehatást a nem vagyoni kár összezszerűségének meghatározásakor az eset egyéb körülményeivel együtt kell figyelembe venni. A perbeli esetben az elhunyt közrehatása olyan jelentős mértékű, hogy annak a felperesek javára megállapított nem vagyoni kár összegében nagyobb súllyal, mértékben kell érvényesülnie.

A felperesek a fellebbezés elutasítást, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. A megállapított nem vagyoni kártérítések még az elhunyt terhére róható közrehatás mértékének figyelembevételével sem tekinthetők eltúlzott összegűeknek.

Az alperesi fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok helyes és okszerű egybevetése útján állapította meg és abból helyes jogi következtetések levonásával alakította ki az ítéleti döntését, amelyet a másodfokú bíróság a Pp. 253.§ (2) bekezdés alapján - figyelemmel a 254.§ (3) bekezdésére - indokai alapján hagyott helyben.

A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 345.§ (2) bekezdése alkalmazhatóságával kapcsolatos gondolatmenetével. Ebből következően nem osztja az alperesi fellebbezés ide vonatkozó álláspontját. A megyei bíróság véleménye egybecseng az ítélőtáblának egy más, ugyancsak nem vagyoni kártérítési ügyben a Ptk. 340.§ (1) bekezdése szerinti kármegosztásra vonatkozó álláspontjával, ahol az ítélőtábla kifejtette, hogy a Ptk. 340.§ (1) bekezdés szerinti kármegosztás az ügyben nem alkalmazható, ellenben a kártérítés összegének a megállapítása során annak mértékét kell a károsult közrehatására figyelemmel megállapítani.

A károsult közrehatásának értékelése a jelen ügyben is megtörtént a nem vagyoni kártérítések összegének megállapításánál, amit az elsőfokú bíróság az ítélete 6. oldalának 3. bekezdésében konkrétan rögzít is.

Az ítéltábla megítélése szerint a megyei bíróság néhai V. L. felróható magatartását kellő súllyal értékelte és az ennek figyelembevételével megállapított nem vagyoni kártérítések a kártérítés időszakában fennálló körülményekhez és viszonyokhoz igazodóak.

Az alperesi fellebbezés egészében sikertelennek bizonyult, így alperesnek a saját költségeit viselnie kell, míg a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a felperesek másodfokú eljárással kapcsolatosan felmerült költségeit, amelyek összegét a másodfokú bíróság a módosított 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdés alapján határozta meg. A módosított 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a bíróság alperest a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

Pécs, 2009. március 17.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Bálint s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró